

Κείμενο 1

Ρατσισμός. Πού κάναμε λάθος;

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί ανάρτηση στο blog tromaktiko στις 11-05-2011 (διασκευή).

Ρατσισμός είναι να θεωρούμε ότι κάποια άλλη ομάδα ανθρώπων είναι κατώτερη ή ακόμη και άξια περιφρόνησης, λόγω της φυλετικής ή εθνικής της καταγωγής. Αιτία του ρατσισμού είναι συνήθως ένα μίγμα υπεροψίας και φόβου. Δηλαδή, από τη μια αισθανόμαστε ότι η δική μας φυλή είναι ανώτερη – πιο καλλιεργημένη, πιο έξυπνη, πιο πολιτισμένη κ.λπ. – ενώ από την άλλη νιώθουμε πως η άλλη φυλή με κάποιο τρόπο μας απειλεί: είτε στρατιωτικά είτε πολιτιστικά είτε ακόμη και στο επίπεδο εξεύρεσης εργασίας. Το αποτέλεσμα, μέσα μας, είναι να βλέπουμε μία ολόκληρη ομάδα ανθρώπων με εχθρότητα και προκατάληψη.

Ο ρατσισμός περιλαμβάνει πάντοτε το στοιχείο της διαστρεβλωμένης όρασης: στους εαυτούς μας βλέπουμε μόνο καλά, μόνο αρετές, μόνο μεγαλείο. Αν κατά σύμπτωση προσέξουμε κάποιο ελάττωμα, εύκολα το δικαιολογούμε. Αντίθετα, στην αντίπαλη φυλή βλέπουμε μόνο πάθη, μόνο πονηρία, μόνο μικρότητα. Αν τυχαία προσέξουμε κάποια καλοσύνη, εύκολα την ανάγουμε σε υστεροβουλία. Επίσης, ο κάθε λαός βρίσκει τα δικά του προσχήματα, όταν θέλει να στραφεί προς τον ρατσισμό: Η ναζιστική Γερμανία είχε προφασιστεί τη γενετική καθαρότητα, η Αγγλία της αποικιοκρατίας την πολιτιστική ανωτερότητα, ενώ εμείς εδώ στην Ελλάδα, όταν έχουμε κρούσματα ρατσισμού, συνήθως τα δικαιολογούμε με βάση την εθνική μας καταγωγή και την ένδοξη ιστορία μας.

Είναι βέβαια αλήθεια ότι οι αρχαίοι πρόγονοί μας πρόσφεραν πολλά στον πανανθρώπινο πολιτισμό, ίσως και περισσότερα από οποιονδήποτε άλλο λαό της εποχής εκείνης. Αυτό όμως το έκαναν καλλιεργώντας τη δημοκρατία και τον σεβασμό προς κάθε άνθρωπο, προς το ανθρώπινο πρόσωπο αυτό καθαυτό. Αν τώρα εμείς – στο όνομα των αρχαίων – περιφρονούμε κάποιους από τους συνανθρώπους μας, τότε το μόνο που κάνουμε είναι να φανερώνουμε ότι δεν είμαστε γνήσια παιδιά τους.

Αυτό που δεν πρέπει να ξεχνάμε είναι ότι ο κάθε άνθρωπος, ανεξάρτητα από την παιδεία που έλαβε και από τον πολιτισμό, στον οποίο ανατράφηκε, έχει μέσα του την ίδια φλόγα της ανθρώπινης φύσης που έχουμε κι εμείς. Έχει δηλαδή την ικανότητα να αγαπά, να δημιουργεί, να σκέπτεται, να χαίρεται, να θαυμάζει – να κάνει ό, τι κάνουμε κι εμείς και να ζει σε κοινωνία, όπως ζούμε εμείς. Ίσως διαφέρει σε κάποια εξωτερικά χαρακτηριστικά ή

σε κάποιες συνήθειες, αυτή η διαφορά όμως πρέπει να ξυπνά το ενδιαφέρον μας να τον γνωρίσουμε καλύτερα και όχι να προκαλεί φόβο ή περιφρόνηση. Άλλωστε, ο πραγματικά μεγάλος άνθρωπος, ο πραγματικά μεγάλος λαός είναι αυτός που ξέρει να μαθαίνει από τα προτερήματα των άλλων, ενώ ταυτόχρονα διατηρεί αλώβητη την εθνική του ταυτότητα.

Κείμενο 2

Ο αντίκτυπος του νου

Το παρακάτω κείμενο αποτελεί την αρχή του ομώνυμου διηγήματος του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, το οποίο δημοσιεύτηκε για πρώτη φορά στην εφημερίδα «Χαραυγή» το 1910. Σήμερα βρίσκεται στον 4^ο τόμο των Απάντων του συγγραφέα που έχουν εκδοθεί από τον Ν. Δ. Τριανταφυλλόπουλο (Δόμος 1985).

Στου Καρμάνη το καπηλείον¹, όπου εγίνοντο άφθονοι σπονδαί εις τον Διόνυσον², εσύχναζον και τινες Ιταλοί σιμά³ εις τους δικούς μας, με τους οποίους είχαν φιλικές σχέσεις. Αλλ' οι πλέον αχώριστοι ήσαν ο Αντώνιος Αλμπέργος, Σικελιώτης από την Κατάνην, με ηλιοκαή Ελληνοϊταλικήν όψιν, φέρων την λάβαν της Αίτνης εις την μορφήν και εις την ψυχήν, σφραγιδοποιός⁴, και εν μέρει καλλιτέχνης· ο Σαββατίνος, ή Σαλβατώρος, ή Σάλβος, ή Σάββας, Εβραίος από την Κέρκυραν, ομιλών ικανός⁵ γλώσσας, και εξασκών πολλές τέχνας· και ο Λύσανδρος Παπαδιονύσης, από τους δικούς μας.

Τρεις άνθρωποι, τρία θρησκευματα, τρεις φυλαί. Ως κοινόν γνώρισμα είχαν μεγάλην κλίσιν εις τα γιουβέτσια, τα οποία παρήγγελλον εις όλους τους γειτονικούς φούρνους, με μακαρόνια πολύ χονδρά, ραβδωτά, τα οποία τινες ονομάζουν, δεν ηξεύρω διατί, σέλινα. Ο Αντώνιος Αλμπέργος, πριν ακόμη ο Σάββας αρχίση να μεταβιβάζη εις τα πιάτα, προήρπαζε, κατά το ρήμα του Σαμοσατέως⁶, όχι ολίγα ζεστά καυτά με τα δάκτυλα.

Επερίσσευεν όμως πάντοτε μεζές και δι' άλλους Ιταλούς, όσοι ήρχοντο κατόπιν· ο Άντζελο Μασσίνι, αμαξοπηγός⁷· ο υψηλός και τεράστιος Πίντο, ή Πίνδος, όστις ως κυριώτερον επάγγελμα, κατά τους χρόνους αυτούς της παρακμής, είχεν, άμα επλησίαζε λαϊκή τις εορτή, να παίρνη σημειώσεις από τις γειτονιές, και να συντάττη κατάλογον, ποίοι και πόσοι εώρταζον, Γιάννηδες, λ.χ. Γιώργηδες, ή Κωσταντήδες· ή ποίαι και πόσαι Μαρίαί ή

¹ Ταβέρνα

² Πίνανε πολύ

³ Κοντά

⁴ Έφτιαχνε σφραγίδες

⁵ αρκετές

⁶ Όπως λέει ο Λουκιανός (αρχαίος συγγραφέας)

⁷ Κατασκευαστής αμαξιών

Ελέναι ή Κατίναι· και, την πρωίαν της εορτής, να οδηγή τον θίασόν του, τους πλανοδίους μουσικούς, εις τα πρόθυρα, εις την σκάλαν της οικίας του εορτάζοντος τ' όνομά του, δια να τονίσουν χαρμόσουνον μέλος⁸, και λάβουν ως αμοιβήν χαρτίνην δραχμήν ή και δίδραχμον.

Μαζί μ' αυτούς ήρχετο και άλλος Ιταλός Αντώνιος, ως επάγγελμα έχων τα εμπειτάσματα⁹ και τον ευτρεπισμόν¹⁰ οικιών ή δωματίων. Και σιμά εις τούτους είς¹¹ γέρων παλαιός Ιταλοκερκυραίος, κατασκευαστής εστιών¹² και επιχρίστης¹³, ο μπαρμπα-Νιόνιος ο Πούπης.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ουποερώτημα (μονάδες 10)

Ποιο είναι το αίτιο της ρατσιστικής συμπεριφοράς και ποια στοιχεία περιλαμβάνει, όταν αυτή εκδηλώνεται; Να συνοψίσεις τις σχετικές πληροφορίες του Κειμένου 1 (60-70 λέξεις).

Μονάδες 10

2^ουποερώτημα (μονάδες 10)

Να εντοπίσεις τρεις (3) κειμενικούς δείκτες σύνδεσης στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 6) και να εξηγήσεις τη συμβολή τους στην οργάνωσή της (μονάδες 4).

Μονάδες 10

3^ουποερώτημα (μονάδες 15)

1) Με βάση τα συμφραζόμενα, ως συνώνυμη της **υπεροψίας** στην 1^η παράγραφο του Κειμένου 1 μπορεί να θεωρηθεί η λέξη:

- α) αγένειας
- β) αλαζονείας
- γ) αδιαφορίας

⁸ Τραγούδι

⁹ Ταπετσαρίες

¹⁰ καλλωπισμό

¹¹ Ένας

¹² Τζακιών

¹³ Σοβατζής

δ) αναλγησίας

2) Με βάση τα συμφραζόμενα, ως συνώνυμη της **διαστρεβλωμένης** στην 2^η παράγραφο του Κειμένου 1 μπορεί να θεωρηθεί η λέξη:

α) παραλλαγμένης

β) κατεστραμμένης

γ) παραμορφωμένης

δ) κατακερματισμένης

3) Στη 2^η παράγραφο η άνω και κάτω τελεία (:)

α) επεξηγεί ποια είναι τα προσχήματα του ρατσισμού·

β) κατηγοριοποιεί τα προσχήματα του ρατσισμού·

γ) εισάγει παραδείγματα ρατσιστικών προσχημάτων·

δ) αιτιολογεί γιατί χρησιμοποιούνται τα ρατσιστικά προσχήματα.

4) Στην 4^η παράγραφο του κειμένου η απλή παύλα (-)

α) γενικεύει το νόημα·

β) εξειδικεύει το νόημα·

γ) εισάγει στον λόγο απαραίτητη πληροφορία·

δ) εισάγει στον λόγο δευτερεύουσα πληροφορία.

5) Με βάση τα συμφραζόμενα, ως αντώνυμη του επιθέτου **αλώβητη** στην 4^η παράγραφο του Κειμένου 1 μπορεί να θεωρηθεί η λέξη:

α) αλλοιωμένη

β) διαφοροποιημένη

γ) προδομένη

δ) αφημένη

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιο στοιχείο σε εντυπωσίασε στις ανθρώπινες σχέσεις που αναπτύσσονται ανάμεσα στα πρόσωπα του κειμένου 2; Να λάβεις υπόψη σου την καταγωγή και τα χαρακτηριστικά τους και να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15